

Anna Ruth

Watch me
Dance on
that Rat's
Tail

Následujte zvuk píšťaly

Píše se rok 1284, do města Hameln, které je zamořeno kryсами, přichází neznámý muž v šaškovském oděvu a tvrdí o sobě, že je krysař. Slibuje radním řešení jejich problému a radní mu obratem na oplátku slibují tučnou odměnu. Krysař hraje na svou píšťalu melodii, která magicky hypnotizuje všechny krysy, které jej následují až do řeky Vezery, kde se utopí. Navzdory úspěchu radní poruší svůj slib a odmítají mu za odvedenou práci zaplatit. Krysař ve vzteku odchází, aby se po čase vrátil a pomstil se. Je 26. červen, všichni místní jsou v kostele a krysař se vrací, aby znovu zahrál na píšťalu. Tentokrát ale její melodii následují hamelnské děti. 130 chlapců a dívek následuje krysaře z města...

Vizuální svět podle Anny Ruth je sugestivním post-mytologickým vyprávěním. Výstava, kterou připravila pro Pragovka Gallery, je volně inspirována středověkým příběhem krysaře. Anna se na své nové cestě vydala celostní intermediální formou ve stopách krysaře, za zvuků své trnité píšťaly se ona sama do něj převtěljuje a hovoří k nám jeho dvojocasým jazýčkem.

Píšťala, ze které se vyvinula flétna, je jedním z nejstarších hudebních nástrojů a je připisována již egyptskému bohu plodnosti Usírovi, který byl současně bohem zemřelých – vzkříšeným vítězem nad smrtí a králem podsvětní říše. Píšťala, coby atribut magické moci s hypnotizující silou, se objevuje také u panů, faunů, kupidů, zaříkávačů hadů (jako hadí flétna pungi); píšťala je také palná husitská

Follow the sound of the pipe

It's 1284, an unknown man arrives in the rat-infested town of Hameln dressed as a jester and claiming to be a Pied Piper. He promised the councilors to solve their issue with rats and the councilors in return promised him a hefty reward. The Pied Piper played a melody that magically hypnotized all the rats which followed the Piper to the Weser River where they drowned. Despite his success, the councilors broke their promise and refused to pay him for his work. The Pied Piper left in a rage, only to return later to take revenge. It's June 26th, the locals are in church, and the Pied Piper returns to play the pipe again. But this time 130 boys and girls followed the Pied Piper out of town...

Anna Ruth's visual world represents an evocative post-mythological narrative. Exhibition, which she prepared for the Pragovka Gallery, is loosely inspired by the medieval story of the Pied Piper. Anna has embarked on her new journey (using a holistic intermedia form) following the footsteps of the Pied Piper; she transforms into him while playing her thorny whistle and using his double-tailed tongue.

The pipe, from which the flute evolved, is one of the oldest musical instruments attributed to the Egyptian fertility god Osiris, who was also the god of the dead – the resurrected victor over death and king of the underworld. The pipe, as an attribute of the magic with hypnotic power, was used by lords, fauns, cupids, snake charmers (snake flute pungi). The pipe served also as a Hussite firearm, a unit of the organ, Mozart's last opera is called

zbraň, jednotka varhan, poslední opera od Mozarta je Kouzelná flétna... podob bychom mohli najít nespočet. Dechový nástroj, jenž dech proměňuje ve zbraň. Dech jako základní předpoklad života a smrti. Sama autorka ji reflektuje ve svých textových skicách, kde o ní hovoří:

Flétna dominuje, i když je to směšný nástroj, na který se učíme všichni jako malé děti. Není snad nikdo, kdo by na ni nikdy nehrál. Vycházím z tvaru květu durmanu/ trubače, které ve svých malbách nazývám „andělskou trumpetou“. Flétna přes svou směšnost a potouchlost bývá nástrojem k manipulaci, hypnóze, pokušení, svedení na jinou cestu. Krysař měl moc ovládat svou flétnou všechno živé. Ostny a přehnaná velikost flétny znázorňují její dominanci. Baví mě o výstavě přemýšlet muzeálně, jako by tam byly vystaveny předměty spojené s touto událostí, varování, kuriozita pro budoucí generace.

Za zvuků flétny skupiny Dead Can Dance kourím opiovou dýmku ve tvaru píšťaly, pojídám k tomu durmanové trubičky plněné šlehaným časoprostorem a holotropní měsíc se topí v louži rajčatové šťávy. Anna nás zve do svého světa, který voní bezčasím jako všechno, všude, najednou. Něco, co se dávno událo, se děje znovu v novém rozměru, možná paralelním. Podíváme-li se do jejich temně mandlových očí, které jsou jako dvě černé díry na konci vesmíru, kde se utopí všechno světlo, aby pak bylo na druhé straně exponováno do nového uskupení, spatříme na naší sítnici její obraz. V oáze psychotropního lékořicového lesa se vznášejí oblaka z trásní, senný nálev produkuje jednobuněčné organismy, nový svět je krocen řemeny, sedlo dominance je postaveno na hlavu, trnová koruna se proměnila v píšťalu. Následujte její zvuk.

The Magic Flute, we could go on and find countless references. A wind instrument that transforms the breath into a weapon. Breath as a prerequisite for life and death. The author herself reflects on it in her texts:

The flute dominates, even though it is a ridiculous instrument that we all learn to play as small children. There is no one who has never played it. I follow up on the shape of the Jimsonweed, which I call the “angel trumpet” in my paintings. Despite its laughable and mischievous nature, the flute is a tool for manipulation, hypnosis, temptation and misdirection. The Pied Piper used his flute to control all living creatures. The spines and exaggerated size of the flute represent its dominance. I like to think of the exhibition in a museum-like way, as if there are objects associated with this event, a warning, a curiosity for future generations.

To the sounds of flute by the Dead Can Dance, I smoke an opium pipe, eat Jimsonweed tubes filled with whipped space-time and the holotropic moon melts in a puddle of tomato juice. Anna invites us into her world, which smells of timelessness like everything, everywhere, all at once. Something that happened long ago is happening again in a new dimension, perhaps parallel. If we look into her dark almond eyes, that resemble two black holes at the end of the universe that suck in all light, only to be exposed on the other side in a new form, we can see image of her on our retinas. In the oasis of the psychotropic licorice forest, there are clouds of fringe floating, the hay infusion produces single-celled organisms, the new world is tamed with straps, the saddle of dominance is placed on the head, the crown of thorns has been transformed into a pipe. Follow its sound.

Anna Ruth Watch me Dance on that Rat's Tail

26. 5. – 29. 6. 2023

Kurátor a autor textu / Curator and author of the text: Pavel Ticho(ň)

Překlad / Translation: Eva Galovičová Dubová

Fotografie / Photo: Marcel Rozhoň

Grafický design / Graphic design: Pavel Ticho(ň)

PRAGOVKA ART DISTRICT

Pragovka Gallery

Kolbenova 923/34a – 190 00 Praha 9

METRO B – Kolbenova / TRAM – Poštovská

otevírací doba galerie: út-pá 14:00–20:00, so-ne 12:00–18:00

<https://x.pragovka.com>

MINISTERSTVO
KULTURY

MOUNT CAPITAL

Státní fond kultury ČR

Projekt je realizován s finanční podporou Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury ČR, hl. města Prahy a městské části Praha 9. /
The project is realised with the financial support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, the State Culture Fund of the Czech Republic,
the Capital City of Prague and the Prague 9 District.